

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa G.C.

przeciwko M.W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 lipca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt I ACa [...]/17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 5.400,-
(pięćtyśięczteryista) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód G.C. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 października 2017 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. - którym zasądzono na rzecz powoda od pozwanego m. W. kwotę 302 578 zł - poprzez oddalenie powództwa o zapłatę kwoty 281 632,31 zł.

Sąd Najwyższy zważył:

Wniosek o przyjęcie niniejszej skargi do rozpoznania oparto na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że oczywista zasadność skargi nastąpiła na skutek bezzasadnego przyjęcia, że zawezwanie do próby ugodowej z dnia 25 marca 2010 r. nie spowodowało skutecznego przerwania biegu przedawnienia, zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 118 oraz art. 185 k.c.

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 r., I UK 214/13, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi polemikę z utrwaloną już linią orzecniczą Sądu Najwyższego, zgodnie z którą zawezwanie do próby ugodowej przerywa bieg terminu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.c., ale jedynie co do wierzytelności w zawezwaniu tym precyzyjnie określonej zarówno co do przedmiotu, jak i jej wysokości (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2017 r., I CSK 716/16 i z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 238/06 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

17 czerwca 2014 r., V CSK 586/13 - nie publ.). Próba przedstawienia innego stanowiska dotyczącego wykładni przepisów prawa dokonywanej przez Sąd Najwyższy w sposób jednolity nie spełnia wymagań oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Do oczywistej zasadności skargi kasacyjnej doprowadzić może bowiem jedynie wykładnia przepisów prawa dokonana w sposób oczywiście sprzeczny z ustaloną linią orzeczniczą.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z § 2 pkt 7 tegoż rozporządzenia w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r.

jw

ał